

[Elisabeth Bruun Olesen]

f.eks. for at skaffe til dagen og vejen eller til narkotiske stoffer.

For det andet ved vi, at de dårligst stillede er stærkt repræsenteret i vore fængsler, og det er endda ofte en særlig gruppe af socialt dårligt stillede, nemlig dem, der altid er blevet betragtet som tabere, fordi de kunne noget andet end det, der er blevet krævet og sat pris på. Derfor lægger vi stor vægt på, at lovovertrædelser bekæmpes ved at give mennesker, ikke mindst børn, bedre levevilkår både socialt og kulturelt. Næppe noget område – og da slet ikke omkring de offentlige institutioner – er som fængselsvæsenet tilgodeset med økonomiske bevillinger, og med en omlægning af sanktionssystemet vil der kunne sættes også på relativt kostbare foranstaltninger over for lovovertrædere, uden at det betyder øgede udgifter, men med betydelig bedre resultater.

Vi mener som sagt, at vi fortsat må have et sanktionssystem, og at sanktioner altid i sagens natur vil være ubehagelige, men vi skal finde sanktioner, som virker bedre end fængselsvæsenet, og som ikke er nedværdigende og ydmygende for den enkelte. Dette har været den overordnede målsætning med denne række VS-forslag.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti ser meget positivt på mange af de forslag, som er kommet frem fra VS, uden at vi er enige i det, der ligger til grund for dem, og hvad vi skal gøre for at hjælpe på problemet. Vi synes bare, at der er så utrolig mange forslag i dag, at det simpelt hen er umuligt at fordybe sig i ret mange af enkelthederne i dem. Der kunne jo være stof nok til en debat i flere dage. Men der er én ting, der ikke hersker tvivl om. Det er, at det er særdeles alvorlige og aktuelle emner, der er taget op her. Jeg tror heller ikke, at vi i folketinget kan være særlig uenige i, at der skal gøres noget. Spørgsmålet er så hvordan. Derfor vil jeg ikke afvise eller se negativt på det initiativ, der er taget, men jeg synes jo nok, at det er lidt voldsomt.

Alene i B 73 om bekæmpelse af kriminalitet er der jo mange ting, og mange andre kunne føjes til, for det er da klart, at det vigtigste, når vi taler om kriminalitet, må være forebyggelse. Hvordan undgår vi kriminaliteten? Og hvis folk er kommet ud i den, hvor-

dan får vi dem så ud igen så tidligt som overhovedet muligt?

Derfor kommer vi ikke uden om at se på børnene, og det er der andre ordførere der har været inde på. Vi var også inde på det i går med debatten om breddeidrætten. Det er nødvendigt, at vi sætter mange flere kræfter ind her. Så kan vi diskutere, hvordan man gør det bedst for børnene; dér har vi nok forskellige opfattelser. Men kristeligt folkeparti er i hvert fald overbevist om, at en større indsats omkring familien, en bedre familiepolitik, hvor forældre og børn får mere tid sammen, har meget stor betydning. Det kan jeg også ud fra min erfaring som lærer tale med om, at i det øjeblik der er forældre hjemme f.eks. efter skoletid, ja, så fristes man ikke så let til måske at komme i dårligt selskab.

Det er også vigtigt, at man har så mange tilbud som muligt til børnene og de unge. Når de bliver beskæftiget med andre ting, kommer de ikke så let i dårligt selskab og ud i kriminalitet. Og derfor sagde jeg også i går i debatten, at selv om der ikke synes at være penge at sætte ind til fordel for breddeidræt og ungdomsorganisationerne, så er det et spørgsmål, om ikke det alligevel kunne betale sig – det er jeg overbevist om det kan – at tage penge og sætte ind på det forebyggende.

Jeg tror også, at vi skal se meget mere på disse ganske unge, som kommer ud i kriminalitet. Jeg kan med det samme sige, at vi selvfølgelig ikke vil være med til at nedsætte den kriminelle lavalder, og som andre ordførere har sagt, mener vi heller ikke, der skal være tale om fængsel i aldersgruppen 15–18 år. Det er ikke det, der er tale om. Vi skulle måske snarere sætte endnu mere ind over for de 13–14-årige, hvor der ofte kan være en begyndende kriminalitet, men hvor man bare slår det hen. Her skal man selvfølgelig heller ikke hverken have fængsel eller straf, men sætte ind – og det er det, jeg har efterlyst mange gange – sætte alle kræfter ind på at hjælpe de enkelte børn og unge, der er kommet i vanskeligheder. Først når man har fået en hel række tiltalefrafald, kan man begynde at sætte ind, og så er det efter mange kriminalfolks mening for sent. Hvis børn og unge får den fornemmelse, at det gør ikke så meget, for jeg er jo ikke så gammel, jeg forstår ikke rigtig betydningen af det, ja, så får de